

Sophia Cecilia Ettema

Geboren 7 februari 1912 Overleden 28 juni 1999.

Gehuwd met Gerardus Fredericus Hulsink

Geboren 15 oktober 1903 Overleden 10 maart 1968.

Op 7 februari 1912, toen de tweede elfstedentocht werd verreden, is Ma geboren. Haar vader voelde zich echter winnaar want hij had een nieuwe dochter. Zij was het zesde kind in een gezin van uiteindelijk 7 kinderen. Haar ouders hadden een Hotel aan het Groot Schavenek 13 in Leeuwarden. Spelen, zwemmen, kattenkwaad uithalen, dat waren zaken waar Ma zich als meisje graag mee bezig hield. Mede omdat haar moeder overleed toen zij nog jong was betekende het echter dat ze al op jeugdige leeftijd veel moest meewerken.

In 1938 is ze getrouwd. Een huwelijk dat tien kinderen voortbracht. Nadsie de eerste, werd geboren in 1938 waarna Henk volgde in 39, Hannie 1941, eerste Hans 1942, Maria 1943, Ferdi 1945, Trudy 1947, Hans 1950, Frits 1951 en Gem in 1952. Eerste Hans overleed tengevolge door een combinatie van een infectie en mazelen in 1946. Dat was een moeilijk jaar voor haar en de pijn van zijn overlijden heeft zij nog lang meegedragen. Pas jaren later, toen ze al ruim de 70 gepasseerd was, vertelde ze eens dat ze er nu vrede mee kon hebben.

Naast het baren en opvoeden van kinderen was zij erg druk met het bedrijf van haar man. Vooral in de jaren dat het kantoor nog aan huis was betekende dit veel werk. Vaak bleven mensen mee eten in dit toch al grote gezin. Een mondje meer of minder maakte immers niet veel uit.

Wij als kinderen herinneren ons vooral de Sinterklaas avonden die gepaard gingen met wasmanden vol cadeeuitjes en vooral gedichten. En dan

vaak van die lange. Pa werd zeker niet ontzien, want in een Sinterklaas gedicht was veel veroorloofd! En pas als dit gelezen was mocht het cadeau uitgepakt worden.

Breien dat ze kon. Sjaals, handschoenen, mutsen, broekjes, truitjes enzovoorts liet zij in een hoog tempo uit haar handen komen. Wij alle tien hebben het gedragen, maar niet altijd met even veel plezier! In een gezin met zo veel kinderen ligt het voor de hand dat die met vriendjes en vriendinnetjes thuis-komen. En natuurlijk later met de vrijers. Het was dan ook een Zoete Lieve Inval bij ons thuis, zoals ze zelf zo vaak zei.

In 1973 verhuisde ze uit het huis aan de Marktstraat naar de Kampstraat. Daar heeft ze gewoond tot 1995. In die tijd kwamen wij veel bij haar en werden er lange, intensieve gesprekken gevoerd. Meestal over religie en spiritualiteit. Dat het er flink aan kon toegaan ligt voor de hand. Het resultaat hiervan is dat wij, haar kinderen, geleerd hebben om wat verder om ons heen te kijken en de blik bijvoorbeeld eens omhoog te richten.

Ook was het de tijd dat ze veel naar de kerk ging en vele Ootmarssummers zullen zich ongetwijfeld haar regelmatige kerkgang kunnen herinneren. Van ochtendmis tot aan begrafenis, Ma was aanwezig.

Door de effecten van een heupoperatie was het voor haar niet meer mogelijk om zelfstandig te wonen en verhuisde ze naar het Verpleegcentrum Oldenhoven in Losser waar ze tot aan haar dood een liefdevolle verzorging heeft ontvangen.

Wij, al haar tien kinderen, herinneren haar als een prima moeder, een goed mens, die haar hele leven hard gewerkt heeft en haar uiterste best deed om haar kinderen op de 'goede plek' te krijgen.

De omslag is een aquarel, gemaakt in het voorjaar van 1994.